

BASKIN ORAN:

AKP hem içte hem dışta önemli desteklere sahip.

İçte: “Önünü görmesini” temin ettiği büyük burjuvazinin desteği. Ayrıca, AB Uyum Paketleri yoluyla bir miktar demokratikleşme sağladığı için en azından gerçek aydınların desteği. Enflasyonu düşürdüğü için halkın desteği.

Dışta: İMF politikasını uygulaması ve kendisine karşı (iç tribünlere oynamak amaçlı demeçler dışında) epey “uyumlu” davranması nedeniyle ABD’nin desteği. Bunun yanı sıra, AB Uyum Paketlerini çıkarttığı ve 01 Mart 2003 TBMM kararını sağladığı için (o mu sağladı, bambaşka mesele!) AB’nin desteği.

Bütün bunlar var. Fakat çeşitli nedenlerle sergilediği tutarsız ve anlamsız çıkışlar (zina meselesi, imam-hatip meselesi vb.) ve özgürlüklerdeki tutarsızlıklar da var (işkencenin devamı, polis davalarında zaman aşımının devamı, Azınlık Raporu hakkındaki tutumu, vb.). Tabii, Türkiye’de şeriatçıların bugüne kadar yaptıklarının tatsız anıları da unutulmadı.

Türkiye’nin muazzam borçlu. Bu kadar borçla, dış politikada özerk olunamaz. Onun için, bu konuda AKP’ye fazla günah yüklemek zor. Fakat yukarıda söylediğim iç konularda eleştirmek hiç de zor değil.

Bu eleştiriyi kim yapacak? CHP’yi unutun. CHP çoktan bitti. Çünkü ideolojisi 1930’larda kaldı. Bu parti ile “muhalafet” kavramını biraraya koymak akla ziyandır. Şu andaki tek muhalafeti, bütün sıkıntılarına rağmen, sivil toplum örgütleri (STÖ) yapıyor. Şöyle:

Alternatif politika üretmek bunların işi değildir. Bu işi, ancak örgütlenmiş Sol yapabilir ve Sol, bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de kriz yaşıyor; bunun nedenleri apayrı ve upuzun bir konu olduğu için girmiyorum. Bu nedenle, Türkiye’de şu anda tek muhalafet odağı olan STÖ’ler ancak **eleştirme** görevi yapabilirler ve yapıyorlar. Fakat burada onları sınırlayan çok ciddi engeller var:

1) Parasızlık ve dolayısıyla imkansızlık.

2) Fon bulmaya kalktığında, baltalayıcı saldırılar. Kimilerinin 1930’lardan kalma ideolojiyle yaptıkları “Yabancıardan fon alıyorsunuz!” saldırıları. Sanki, örneğin, iki tarafın iddialarını ortaya koyan dürüst ve tarafsız bir “Ermeni Sorunu” belgesel filmi yapmaya kalksan, ülke içinden fon bulabilirmişsin gibi! Tabii ki Ermeni örgütlerinden asla almayacaksın ama; BM, AB, AK gibi uluslararası kaynaklardan almayıp da nereden alacaksın? Şunu unutmayalım: Türkiye’de üzerine bizzat eğilmediğimiz her sorun uluslararası forumlara transfer olur. Bu, iki kere iki dört’tür.

3) **Uygulamada** egemen olan anti-demokratik ortam. Bu, bir yandan AKP iktidarının acizliğinden (ki, bu bir iktidar için felaket bir şeydir) bir yandan da AKP’nin “tavşana kaç, tazıya tut” davranışlarından kaynaklanıyor olabilir (ki, bu daha da büyük felakettir).

Bunun en sivri örneğini, hükümetin Azınlık Raporu’na karşı tutumunda gördük. Bizim görevimiz olan bu Rapor’da yazdıklarımız, AB Uyum Paketlerinin içeriğiyle ve Türkiye’nin demokratikleşmesiyle tamamen paraleldi. Ama hükümet sözcüsü çıktı, “**Hergele meydanında mı dağıtıyorlar? Bu entel fitnedir**” dedi. Eh, bu kadarı da olmaz!

Basın savcısı kalktı, Azınlık Raporu’na soruşturma açtı. İfadeye gittik, “Toplumsal Düşünce Derneği adlı GONGO’nun şikayeti üzerine soruşturma açmış olmanıza çok

hayret ettik” dedik. Cevap: “Biz o Őikayetten 6nce re’sen atıkt”. Eh, bilimsel bir rapor için bile bu yapılabilir, bu 6lkede kimse siyaset yapamaz, muhalefet yapamaz. Ve bunun vebali de kimin 6zerine olacak, tabii ki h6k6metin yani AKP’nin 6zernedir.

Bu muhalefetsizliĐin sonu, hem AKP hem memleket için, tek bir kelimeyle 6zetlenebilir: **Uçurum**.

İÇte burada, CHP’nin vebali devreye giriyor. Muhalefet diye birŐey bırakmadığı için bu memlekette, CHP memlekete de zarar verdi h6k6mete de. 6nk6 muhalefetsiz h6k6met fevkalade yoldan çıkartıcı bir Şeydir. Kimsenin baŐına vermesin. Bence AKP’nin en b6y6k sorunu budur. T6rkiye’nin de.

AKP baŐarılı olmak istiyorsa, bu 6lkede ifade 6zg6rl6Đ6n6n 6n6n6 amalıdır. Memlekete yapıp yapabileceği en b6y6k hizmet budur, 6nk6 tutarlı muhalefet ancak bu 6nkoŐulla m6mk6nd6r. Ama bunu yapmıyor. Kendi baŐını da yakıyor.